

Enyoro el meu poble.
Si, ho reconec, m'he equivocat.

Cometre errors és de savis i jo ho sóc tant i tant sàvia, que l'he ben cagat.

Tenia tantes ganes de marxar del que jo anomanava un poblet de merda, sense gairebé semàfors, ni teatres, ni universitats ni òbviament universitaris, ni desconeguts, ni "guiris", ni centres comercials, ni restaurant vegans... en fi, sense res que fos divertit i modern, i ara, ara ho trobo tant a faltar!

Trobo a faltar trobar-me gent coneguda pel carrer, que em parin i em fotin la vara.

Que sense mirar, només sentint algunes rialles, sàpiga de qui són, saber interpretar les seves mirades i les seves ganyotes.

Trobo a faltar també la gent que si em veu, cridi el meu nom, i em preguntí ...
ei Anna, com estàs? Feia dies que no et veia, estava preocupada, on t'has ficat?

Si vols, aquest finde podem sortir a fer un tomb pel poble i després mirem una peli o una sèrie.

Ara estic en una altra planeta, el planeta de l'anonimat.

Ara hi ha molts silencis, mirades buides i plenes de misteri.

Ara no em coneix ningú. Tampoc conec a ningú.

Qualsevol podria ser un assassí en sèrie.

Ara visc en un barri esnob, amb gent educada, amb bons cotxes i mòbils d'última generació.

Segur que la majoria són molt instagramers i riallers en les fotos de postureo, però crec que en realitat son gent poc afable, riallera i divertida.

Tothom fa la mateixa pinta. Quin avorriment!

Ara estic molt més envoltada de gent pero més sola que "la una"

La setmana passada i després de gairebé un any de viure aquí, el meu veí per fi m'ha saludat.

Ha estat un trist "hola", però amb un to bastant amable.

Abans-d'ahir em va semblar que m'observava. No sé que pensar.

Ara desconfio de tothom. Aquí la gent és bastant rara tot i que tots son iguals.

Demà si me'l trobo em presentaré i intentaré ser amable. Potser podríem arribar a ser amics i tot.

Quina pena, ara fa un moment que me l'he trobat i m'ha dit amb molta presa "adéu". Duia una gran maleta a la mà.

Decidit, jo també prepararé la meva maleta i torno al poble.

Torno a la vida amable, on no he d'agafar ni metres, ni autobusos, ni ascensors, ni patinets elèctrics, ni gairebé cotxe.

Tornaré a respirar olor de pastura, de terra molla quan plou, d'herba, de fems i de caca de vaca.

7Llunes